

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
נקתבו על ידי ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

11

צ"ש"פ

הגל
הקודש

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzefat
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jarusalem
שבטי ישראל 39
052-712-8416

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
רחוב ברים 9
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך הבקעה
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקר באתר שלנו - ברסלב סנטר
www.BRESLEVCENTER.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש חייגו
0797040066
שמעו ותחי נפשכם

לקבלת הקונטרס במייל,
לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליון שלחו מייל ל'
ATZATOEMUNA@GMAIL.COM

לרכישת קונטרסים, דיסקי אונקי, כרטיסי זיכרון, עם
השיעורים והניגונים של הראש ישיבה
וכן למידע על נסיעות לציון מוהרא"ש זיע"א ביבניאל
0527644664 חייגו:

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

- א. איך מרגיעים את הילדים כשנזנפים עלינו טילים?.....
- ג. קבלת חיים? תפרגן לעוד אנשים!.....
- ה. כשהתורה תראה לך את פניה לא תרצה כלום חוץ מתורה.
- ו. זרקו אותי מהשיבה, לחזור לשם?.....
- ט. התגרשתי, ואני כבר רוצה להתחתן.

איש אמונות

- א. רבנו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג.....
- א. תקבע לך שעוד בספרי רבנו.....
- ב. המחלוקת על רבינו זה משהו שחייב להיות.....
- ג. עקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובכשיטות.....

איך מרגיעים את הילדים כשנופלים עלינו טילים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ישר כח גדול על כל השיעורים המתוקים והיפים, השם יתברך יתן לכם הרבה פח להמשיך בעבודת הקדש.

אני גר בדרום ארץ ישראל, והרבה פעמים הערבים יורים עלינו רקטות, וצריכים לרוץ למרחב מוגן. הילדים מאד נבהלים מזה והם מתחילים לשאול שאלות למה הקדוש ברוך הוא עושה לנו את זה, וכדומה. איך מחזקים אותם? איך מרגיעים אותם? איך מכניסים להם אמונה חזקה בהשם יתברך?

ישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב', פְּרִשְׁת בא, ראש חֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

כשהערבים יורים טילים כבר מאחר מדי בשביל להרגיע את הילדים וכו'; הדרך הנכונה להכניס את האמונה בעצמנו ובבית, היא על ידי דבורי אמונה בסדר. עוד לפני שיונים את הטילים וכו', כשהכל בסדר והכל בשליטה - אז יש להכניס את האמונה, ואחר כך פְּשׁוּעוֹבְרִים זמנים קשים יותר השם ישמרנו יותר קל להתחזק באמונה.

צריכים לדרבן על אמונה עד שפכר זוכים להאמין באמת; רבנו הקדוש אומר

(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מד): "הָאֱמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל הָאָדָם" כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים פט, ב): "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי", דוֹד הַמְּלֶכֶךְ אוֹמֵר, עִם פִּי אֲסַפֵּר שְׁבַחֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; כְּשֶׁמְדַבְּרִים מֵאֱמוּנָה זֶה לְבַד אֱמוּנָה וְזֶה מִבִּיא אֱמוּנָה לְאָדָם, צָרִיךְ תָּמִיד לְדַבֵּר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְתִי שָׂרֵק אֶפְשָׁר - לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ; כְּשֶׁשׂוֹאֲלִים אוֹתְךָ: "אֵתָּה מְגִיעַ הָעָרִב?" אַל תַּעֲנֶה: "כֵּן", אֲלֵא תַעֲנֶה: "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ", שׂוֹאֲלִים אוֹתְךָ: "מָה שְׁלוֹמְךָ?" אַל תַּעֲנֶה: "טוֹב" אֲלֵא: "כְּרוּךְ הַשֵּׁם", וְלֹאט לֹאט זֶה נִכְנָס לַמַּח, אֲצַלְנוּ, אֲצַל הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, וְכֵכָה כָּל הַפְּחָדִים נְעֻלְמִים.

תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים שֶׁלְךָ בְּעוֹדָם קֹטְנִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם לֹא יִפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם. אַל תַּחַכֵּה שֶׁהֵם יִתְבַּגְּרוּ; אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁיְלָדִים קֹטְנִים לֹא מְבִינִים, חוֹשְׁבִים שֶׁכָּל הַחֲנוּפָה מִתְחִיל אֲצַל יְלָדִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר, לֹא מֵתֵאִים לָהֶם לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְכוּ'; אֲבָל בְּאַמַּת זֶה לֹא נִכוֹן, כְּמוֹ שֶׁיְדוּעַ הַסְּפּוּר עִם רַבֵּי נֶתֶן שֶׁהוּא דְבַר פַּעַם עִם יֶלֶד שִׂיחָה אַרוּכָה מְאֹד, וְשֶׁאֲלוּהוּ לָמָּה הוּא מְשׁוּחַח כָּל כֶּף הַרְבֵּה עִם יֶלֶד, וְהוּא עֹנֶה בְּהַתְּלַהֲבוֹת וּבְנִיגוֹן: "הִנֵּה אֲנִי יֶלֶד, הִנֵּה אֲנִי בַּחוּר, הִנֵּה אֲנִי בַּחוּר, הִנֵּה אֲנִי אַבְרָהָם וְהִנֵּה מוֹלִיכִים אוֹתִי לְקַבֵּר"; כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים: "מָה אֵתָּה אוֹמֵר לִי שֶׁהוּא יֶלֶד, הִנֵּה אֲנַחְנוּ רַק מִסְתַּוְּבָבִים וְאֲנַחְנוּ כְּבָר יְהוּדִים זְקֵנִים", כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּבֵא קמ"א ז'): "מִטְּבַע שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ - זְקֵן וְזָקְנָה מִצַּד אֶחָד, וּבַחוּר וּבְתוֹלָה מִצַּד שֵׁנִי"; מוֹהֲרָא שׁ אוֹמֵר שֶׁאַבְרָהָם אֲבִינוּ הִיָּה חַי עִם הַמַּחֲשָׁבָה: 'הִנֵּה אֲנִי בַחוּר וְהִנֵּה אֲנִי זְקֵן, הִנֵּה אֲנִי בַחוּרָה וְהִנֵּה אֲנִי זְקָנָה'.

כְּשֶׁרוֹצִים לְהַכְנִיֵס מִשֵּׁהוּ בְּיְלָדִים צָרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּם כְּשֶׁהֵם עֹדִין צְעִירִים, אִז הֵם עֹדִין טְהוֹרִים וְנִקְיִים, אִז הָאֱמוּנָה נִחְרָטֶת בְּתוֹכָם, וְאַחַר כֵּן בְּזַמְנֵים קָשִׁים הָאֱמוּנָה שְׁלָהֶם נִתְגַּלִּית וְאֵינָם מִפְּחָדִים מִדְּבַר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר (יְרֵמְיָהוּ יז, ז-ח): "בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר בֵּיטַח בֵּה' וְהָיָה ה' מִבְּטַחוֹ", הַבּוֹטֵחַ בֵּה' הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹבֵנוּ, "וְהָיָה כַּעֲץ שֶׁתּוֹלַע עַל מַיִם" הוּא דוֹמָה לְאֵילָן הַשְּׁתוֹל סְמוּךְ לַמַּיִם, "וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שַׁרְשׁוֹ", הוּא דוֹמָה לְאֵילָן שֶׁשׂוֹרְשָׁיו נְטוּעִים בְּתוֹךְ הַמַּיִם, "לֹא יִרְאֶה כִּי בֹא חֶם", יָמִים חֲמִים לֹא יִזְקוּהוּ, "וְהָיָה עֲלָהוּ רַעֲנָן", וְעָלָיו תָּמִיד טְרִיִּים, "בְּשֵׁנַת בְּצֻרֶת לֹא יִדָּאָג, וְלֹא יִמֵּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי", הוּא יוֹצִיא תָּמִיד פְּרוֹת טְרִיִּים, כְּמוֹ כֵּן הַחַי עִם אֱמוּנָה וּבּוֹטֵחַ בֵּה', לֹא יִפְחָד מִשׁוּם דְּבַר.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְדַבֵּר עִם בְּנָיו דְּבוּרֵי אֱמוּנָה פְּשׁוּטִים, הוּא יִזְכֶּה לְרֵאוֹת דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִבְּרָכִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיבָה לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

קִבְּלָתְךָ חַיִּים? תִּפְרָגֵן לְעוֹד אֲנָשִׁים!

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל הַשִּׁיעוּרִים וְהַחִיוּקִים הַנִּפְלְאִים, שֶׁקָּרְבוּ אוֹתִי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, קִבְּלָתִי עַל יָדֶם חַיִּים חֲדָשִׁים, וְהֵם עָזְרוּ לִי בְּהַרְבֵּה דְבָרִים בְּחַיִּי. כְּבֹר לְמַעַלְהָ מִחֲדָשׁ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה כָּל יוֹם, זֶה הַתְּחִיל אַחֲרֵי שֶׁשְׁמַעְתִּי אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אוֹמֵר בְּאֶחָד הַשִּׁיעוּרִים: "אִם אֵינְךָ יוֹכֵל לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, לְפָחוּת תִּתְפַּלֵּל עַל זֶה", וְאִכּוֹן הַתְּחִלָּתִי אִזְ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, וְהַתְּחִלָּתִי לְלַכֵּת לְמִקְוֵה כָּל יוֹם.

כְּמוֹ כֵּן הַתְּחִלָּתִי לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, קִבְּעָתִי שְׁעוֹר עִם חֲבֵרוֹתָא וְאֲנִי גוֹרְסִים בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עַל סֵדֶר דְּרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ, וְכֵן הִלָּאָה כָּל חַיֵּי הַשְּׁתַנּוּ בְּכָל הַמוֹבְנִים, גַּם בְּבֵית וְגַם בַּעֲבוּדָה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כּוֹחַ לְהַמְשִׁיךְ לְחֻזַק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלְרֵאוֹת נַחַת מִלֵּא חֲפָנִים מִהַיְלָדִים וְהַתְּלִמִּידִים.

יִישַׁר כַּח.

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת בֵּא, רֹאשׁ חֲדָשׁ שְׁבָט, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׂמּוֹעַ שֶׁהַתְּחִלָּת לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים מֵאִזְ שֶׁהַתְּחִלָּת לְהַתְּנַהֵג עַל פִּי הָעֲצוּת שֶׁל רַבֵּנוּ; הַתְּחִלָּת לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, הַתְּחִלָּת לְלַמֵּד, הַגִּישָׁה אֶל אֲשֶׁתְּךָ בְּבֵית, בַּעֲבוּדָה וּבְכָל מְקוֹם - הַכֵּל אֶתְּהָ עוֹשֶׂה בְּדָרְךָ אַרְץ וְכוּ', וְכוּ'; זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (תַּיִי מוֹתֵר"ן, סִימָן שֵׁנָח): "עַל יְדֵי כָּל שִׁיחָה שְׁאֲנִי מְשׁוּחַח אֶתְּכֶם אֲפָשָׁר לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשָׁר, לֹא סֵתָם יְהוּדֵי כָּשָׁר, אֲלֵא כְּמוֹ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה יְהוּדֵי כָּשָׁר".

כְּשִׁחִיִּים עִם הַצְּדִיק זוֹכִים לְחַיּוֹת חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, חַיִּים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרַכּוֹת ל"ג): עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים, י

(ב): "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שָׁאֵל מֵעַמָּךְ, כִּי אִם לִירְאָה אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ, לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָהוּ אֹתוֹ, וְלַעֲבֹד אֵת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ", - מִשֶּׁה רַבְּנּוּ אוֹמְרֵי לְעַם יִשְׂרָאֵל: "מָה ה' כָּבֵר מִבְּקֵשׁ מִמְּכֶם, רַק יִרְאֵת שְׂמַיִם", שׁוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: "וְכִי יִרְאָה מִלְּתָא זּוּטְרְתָא הִיא" וְכִי יִרְאֵת שְׂמַיִם זֶה דְּבָר כֹּה קִטָּן?, אוֹמְרֵת הַגְּמָרָא: "אֵין, לְגַבֵּי מִשֶּׁה מִלְּתָא זּוּטְרְתָא הִיא", אֲצֵל מִשֶּׁה רַבְּנּוּ יִרְאֵת שְׂמַיִם זֶה דְּבָר קִטָּן; שׁוֹאֵל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (עין דְּגַל מַחְנֵה אֲפָרִים פְּרֻשַׁת תְּצַנָּה, בַּתְּחִלַּת הַפְּרָשָׁה): "מִשֶּׁה רַבְּנּוּ הֲרִי מְדַבֵּר פֶּאֶן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אִם פֶּן הַקְּשִׁיא נִשְׁאַרְתָּ עַל מְקוּמָה, הֲאִם יִרְאֵת שְׂמַיִם זֶה דְּבָר כְּזֶה פְּשׁוּט וְקִטָּן? עוֹנֶה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, "לְגַבֵּי מִשֶּׁה", אִם חַיִּים עִם צַדִּיק, דְּבָקִים בְּמִשֶּׁה רַבְּנּוּ, "מִלְּתָא זּוּטְרְתָא הִיא", אֲזִי יִרְאֵת שְׂמַיִם נֶחֱשֵׁב לְדָבָר קִטָּן, כִּי הַצַּדִּיק מְבִיא אֵת אֲנִשְׁוֹ אֵל מְדַרְגָּתוֹ בְּדַרְךְ קֵלָה, הַמְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק מְקַבֵּל אֵת הַמְצוּוֹת בְּדַרְךְ אַחֲרֵת לְגַמְרֵי מִמֵּי שְׂאִינוֹ מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק.

עֲכָשְׁוֹ אִתָּהּ צָרִיף לְהַפִּיר טוֹבָה לְרַבְּנּוּ; אִם קִבַּלְתָּ חַיִּים חֲדָשִׁים אִתָּהּ צָרִיף לְפַרְגֵּן אֵת זֶה לְעוֹד אֲנָשִׁים, לְהַפִּיץ אֵת הַעֲצוֹת לְעוֹד אֲנָשִׁים, לְמָה שְׂאַחֲרִים לֹא יִדְעוּ מִהַתְּרוּפוֹת הַנִּפְלְאוֹת הַמְּרַפְאוֹת מִכָּל הַחֲלָאִים.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים עַל הָאֲמוּרָא רַב הוּנָא (תְּעִיבַת כ:): "כִּי הָיִי לִיָּה מִלְּתָא דְּאִסְוִתָּא", כְּשֶׁהוּא גִילָה תְּרוּפָה מוֹעִילָה, "הָיִי מְלֵא כּוּזָא דְּמֵיא וְתִלֵּי לִיָּה בְּסִיפָא דְּבֵיתָא", הוּא הָיָה לוֹקַח חֲבִית עֲנֻקִית מְלֵאָה עִם הַתְּרוּפָה וּמְנִיחָהּ מַחוּץ לְבֵיתוֹ, "וְאָמַר כָּל דְּבַעֵי לִיתִי וְלִשְׁקַל", וְאָמַר כָּל מִי שְׂרוּצָה יָבוֹא וַיִּקַּח מִהַתְּרוּפָה.

עוֹד מְנַהֵג טוֹב הָיָה לוֹ לְרַב הוּנָא, הוּא הָיָה מְכִיר כְּכּוּחוֹתֵיהֶם שֶׁל הַשְּׂדִידִים וְהוּא יָדַע שְׂאִינִם יְכוּלִים לְהַזִּיק לְמִי שְׁנוּטֵל יָדָיו. וְלֹא הָיָה מֵיָם, "וַיְהִי מְנַח כּוּזָא דְּמֵיא וְדִלֵּי לִיָּה", הוּא הָיָה לוֹקַח חֲבִית מֵיָם וּמְנִיחָהּ מַחוּץ לְבֵיתוֹ, "וְאָמַר כָּל דְּצָרִיף לִיתִי וְלִיעוֹל דְּלֵא לְסַתְּכִן", וְצָנָה לְכַלֵּם לְטוֹל אֵת יָדָם קוֹדֵם הָאֲכִילָה כְּדִי שֶׁהֵם לֹא יִזְקוּ.

רוֹאִים מְכָאֵן אֵת גְּדֻלוֹת הַצַּדִּיק, כְּשֶׁהוּא מוּצָא תְּרוּפָה מוֹעִילָה הוּא נוֹתֵן אוֹתָהּ לְכַלֵּם, וְכִשְׁהוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲפָשֶׁר לְהַנְצִיל מִהַשְּׂדִידִים הוּא מוֹדִיעַ זֹאת לְכַלֵּם כְּדִי שֶׁכַּלֵּם יִזְהָרוּ. זֶה מָה שְׂאֵנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת, אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵנוּ יוֹדְעִין מְרַבְּנּוּ הַקְּדוּשׁ, מַעֲצוּתָיו; אֵנוּ צָרִיכִים לְהַפִּיץ אֵת זֶה לְכַלֵּם.

אֲנַחְנוּ חֲזִיבִים לְקִיָּם אֵת רְצוֹן רַבְּנּוּ; רַבֵּי נִתָּן זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה כּוֹתֵב (חֲצִי מוֹהַר"ז, סִימָן תַּקמ"ג): "וּפְעַם אַחַת בְּלֵיל מוּצָאֵי שַׁבָּת עֲמַדְנוּ לְפָנָיו עִם כְּמָה אֲנָשִׁים מִהַחֲשׁוּבִים שְׁלוֹ, וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ מְאֹד כְּמָה שְׁעוֹת עַל עֲנָן זֶה וְסַפֵּר אֲזִי הִרְבָּה מַעֲנֵן זֶה. וּפְעַם

אחת קרא אותנו עצים יבשים על שאין אנו מולידים נפשות שיתקרו להם יתברך על ידינו, כי רבנו רצה מאד שנשקה אילנות - נקרב את בני ישראל אל השם יתברך.

אשרי העוסק בלקרב עוד אנשים אל השם יתברך, והוא מפיץ את העצות של רבנו לאחרים.

...

כְּשֶׁהַתּוֹרָה תִּרְאֶה לְךָ אֶת פְּנֵיהָ לֹא תִרְצֶה כְּלוּם חוּץ מִתּוֹרָה.

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך ה' אני מאזין בכל שבוע לשעור הנמסר לאברכים בליל שישי, וזה מחזק אותי מאד בכל הענינים.

ראש הישיבה מדבר הרבה מעגן הלמוד על סדר דרך הלמוד של רבנו, ואמרת לעצמי שאני הולך לנסות זאת. ברוך ה' התחלתי ללמד, עברתי כבר על חלק גדול מששה סדרי משנה, ואני מקנה בעזרת ה' לסיים את כל הששה סדרי משנה.

אבל יש נקודה אחת שמאד מפריע לי, אני לומד את המשניות בדרך כלל בזמני הפנוי, או כשאין לי סבלנות למשהו אחר, אבל אני לא מרגיש מספק אחרי הלמוד.

אני מקנה שראש הישיבה יוכל לעזור לי בזה.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תתחזק הלאה בלמוד התורה; אל תסתכל אם אתה נהנה מזה או לא. אי אפשר לזכות בדקה אחת להרגיש טעם בלמוד, לוקח זמן עד שזוכים להרגיש את מתיקות התורה, אבל אם לומדים תורה בכל יום זוכים לזה.

לכן אבקש ממך תמשיך ללמד על סדר דרך הלמוד של רבנו הקדוש (המבאר בשיחות הר"ן, סימן עו); זה לא יקח הרבה זמן, יעבור תקופה קצרה ותתחיל להרגיש

מה זה עושה לך, אתה תמצא את עצמך בגן עדן, כי כשאתם זוכה ללמד שעורים כסדרן על פי סדר דרך הלמוד של רבנו הוא כבר לא צריך כלום; כמו שרבנו אמר פעם לאחד (עין שיחות הר"ן, סימן יז): "כשתורה מראה אהבה לאחד אז אין רוצה כלל עולם הבא רק שרוצה את התורה בעצמה; אשרי מי שמנצל כל דקה פנויה ומתי שיש לו זמן הוא לוקח משניות, גמרא וכו', וגורס כמה פסקי משניות וכמה דפי גמרא.

סדר דרך הלמוד של רבנו היא דרך נפלאה בשביל כל אחד לזכות ללמד את כל התורה כלה, אבל מצד שני יש הרבה שצוחקים על זה ומתלוצצים מזה, מסיתים אנשים שאין זה נקרא למוד, לכן יש לבקש הרבה מאת השם יתברך שלא נתן לאף אחד להטעות אותנו, ושלא נגיע לעולם הבא בידיים רקות.

רבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד" העולם מנסים להסית אותנו מן הדרך הישר אבל לא נתן לאף אחד להטעות אותנו; על האדם להזהר מאד לא לטעות, אפשר להסתובב בברסלב, להקרא חסיד ברסלב אבל לא ללמד כלום; לא חמש רש"י בכל יום, לא משניות, לא גמרא וכו'; ולהטעות את עצמו,

מהראש כותב בצנאות (צנאת מוהראש, אות יג): "כשתגיעו לעולם האמת אז תנכחו לראות בעצמכם את אמתת "סדר דרך הלמוד של רבנו".

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

זרקו אותי מהישיבה, לחזור לשם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור קרוב לגיל 19, זרקו אותי מהישיבה כי הלכתי לבקר חולה בבית החולים, ולא מניחים אותי לחזור רק אם אני מביא חמש מאות דולר ערבות.

אני לא יודע מה לעשות, דבר ראשון קשה לי להביא את הכסף, ושנית אני כבר לומד בישיבה הזאת קרוב לשנתיים וחצי, ולא התקדמתי שם בכלום, רק נפילתי ביראת שמים, וכל כמה שבועות משגעים אותי שם עם דברים אחרים, חוץ מזה אני שבור מאד מלחכות על זוגי ואין מי שמבין אותי. לו הייתי אברך כבר הייתי רוכש פלאפון וכדומה, ולא הייתי חייב דין

וְחֻשְׁבוֹן לְאֵף אֶחָד .

הַשְּׂאֵלָה שְׁלִי הִיא אִם לְחֹזֵר וּלְהִבְיֵא לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף וּלְשַׁחֵק אִתָּם הַלְּאָה בְּמִסְדְּרוֹנוֹת הַיְשִׁיבָה, אוֹ שְׁעֵדִיף לִי לְלַכֵּת לְפוֹלֵל לְקַחַת חִבְרוּתָא וּלְלַמֵּד .

יֵשֶׁר כַּח .

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת בֵּא, ב' שְׁבֻט, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קֶטֶן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר .

קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ .

תַּחֲזוֹר לַיְשִׁיבָה, תִּבְקֶשׂ סְלִיחָה מִמַּגִּידֵי הַשְּׁעוּרִים וּמִהַמְּנַהֲלִים; תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְשִׁמּוֹר אֶת סִדְרֵי הַיְשִׁיבָה, כְּמוֹ שֶׁהַיְשִׁיבָה דוֹרֶשֶׁת מִמֶּךָ, וְיִקְבְּלוּ אוֹתָךְ בְּחִזְרוֹהָ. אִי אֶפְשָׁר לְבָרוּחַ בְּאֲמִצַּע הַסֵּדֵר; אִם רְשׁוּמִים בְּמִסְגֵּרַת כּוֹלֵל אוֹ יְשִׁיבָה, אִי אֶפְשָׁר לְבוֹא וּלְלַכֵּת מְתֵי שְׂרוּצִים, יֵשׁ לְשִׁמּוֹר עַל הַסֵּדְרִים, וְרַק כִּכָּה אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ. לְמָה לֹא תִנְצֵל אֶת הַשָּׁנִים הָאֵלוֹ עִם לְמוּד הַתּוֹרָה? עֲכָשְׁיוֹ זֶה זְמַן שֶׁאַתָּה יְכוֹל לְלַמּוֹד בְּלִי שׁוּם הַפְּרָעוֹת; נְכוֹן, מְאֹד קָשָׁה לְבַחֵר, אַתָּה לֹא סוֹבֵל אֶת זֶה, אַתָּה כְּבָר רוּצָה לְהַתְחַתֵּן, אַתָּה כְּבָר רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר וְשִׁמּוֹר, הַיְצֵר הָרַע בּוֹעֵר בְּקִרְבְּךָ אַתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְהַשְׂרִיף בְּכָל רֵגַע, מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אַתָּה יְכוֹל לְלַמֵּד עֲכָשְׁיוֹ בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה בְּלִי הַפְּרָעוֹת, אִם תִּקְבַּע לָךְ סֵדֵר לְמוּד עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי הַקְּדוּשָׁה, שֶׁאִמְר (שיחות הר"ן, סימן עו) שֶׁגַּם כְּשֶׁלֹּא מְבִינִים כָּל כָּף אֶת הַלְמוּד יֵשׁ לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד, וְלֹא לְהִיתְקַע וְכוּ' - תּוֹכֵל בְּזְמַן קָצֵר לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

תִּקְבַּע לָךְ שְׁעוֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא - שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, עִם רַש"י, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן תִּלְמַד עַד 'שְׁנֵי', בְּיוֹם שְׁנֵי עַד 'שְׁלִישִׁי' וְכֵן הַלְּאָה עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ; הַבֵּית יוֹסֵף פּוֹסֵק (אוֹרַח חַיִּים, סימן רפ"ה סעיף ג'): "מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר", אֶפְשָׁר לְהַתְחִיל לְעִבּוֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה שְׁנַיִם מִקְרָא כְּבָר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן. הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה מְבִיא (שם, סעיף קטן ח) בְּשֵׁם הַגֵּר"א זְכָר צַדִּיק לְבָרְכָה, שֶׁהוּא הִזִּיה נוֹהֵג כֵּן, בְּכָל יוֹם הוּא הִזִּיה לּוֹמֵד קֶצֶת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם; בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי עַד רְבִיעִי וְכֵן הַלְּאָה, כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל זֶה הַדְּרָךְ אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים שְׁעִבְרוּ אֶת כָּל הַפְּרֻשָּׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם.

וְכֵן תִּקְבַּע לָךְ שְׁעוֹר מְשֻׁנּוּת - תִּתְחִיל לְלַמֵּד מִסְכַּת בְּרָכוֹת פָּרָק אַחַר פָּרָק,

וּכְשֶׁאַתָּה מְסִים מִסֶּכֶת בְּרָכוֹת תִּתְחִיל מִסֶּכֶת פֶּאֶה וְאַחַר כֵּן דְּמַאי וְכֵן הִלָּאָה ; אִם אַתָּה לֹא מִבִּין אֵת מַה שְּׂאֵתָה לֹמֵד אֶל תִּשְׁבֵּר מִזֶּה, אַתָּה תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד גַּם בְּלִי לְהִבִּין, עִם הַזְּמַן ה' יַעֲזֹר וְהִרְאֵשׁ שְׁלֵךְ יִפְתַּח וְתִתְחִיל לְהִבִּין אֵת הַתּוֹרָה.

לוֹ הָיוּ אֲנָשִׁים יוֹדְעִים לְמַה זֹכִיךְ עַל יְדֵי לַמּוֹד מִשְׁנֵיאוֹת, הָיוּ כּוֹלֵם לֹמְדִים מִשְׁנֵיאוֹת ; הִבִּית יוֹסֵף הַקְּדוֹשׁ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה זָכָה לְלַמֵּד עִם מַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם, הַמַּגִּיד הִזָּה תִּמְיֵד מְגִיעַ אֱלִיּוֹ וְלֹמֵד אִתּוֹ וְאוֹמֵר לוֹ מוֹסֵר וְכוּ' - הַכֹּל בְּזִכּוֹת לַמּוֹד מִשְׁנֵיאוֹת. מִרֵּן הִבִּית יוֹסֵף הִזָּה לֹמֵד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיאוֹת, לְפַעְעִים אַרְבָּעִים פְּרָקִי מִשְׁנֵיאוֹת בְּכַת אַחַת וְלְפַעְעִים יוֹתֵר, וּכְשֶׁהוּא הִזָּה לֹמֵד מִשְׁנֵיאוֹת הִזָּה הַמַּגִּיד מִתְגַּלֶּה אֱלִיּוֹ, כְּמוֹ שֶׁהִבִּית יוֹסֵף מְבִיא (סֵפֶר מַגִּיד מִשְׁעִירִים מִשְׁלֵי סִימָן כג, עֲמוּד קסג) : "הִשְׁכַּמְתִּי כְּמִנְהַגִּי לְקִרְוֹת בְּמִשְׁנֵיאוֹת, וְקִרְאוֹתִי כְּמוֹ מ' פְּרָקִים", וְלֵאחֵר מִכֵּן הִזָּה הַמַּגִּיד מִתְגַּלֶּה אֱלִיּוֹ ; רוֹאִים מִכַּאן לְמַה אֶפְשֵׁר לְזִכּוֹת עַל יְדֵי לַמּוֹד מִשְׁנֵיאוֹת.

אַחַר כֵּן תִּקְבַּע לְךָ שְׁעוֹר בְּלַמּוֹד גְּמָרָא, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שֶׁבַת קו:): "גְּמָרָא גְּמוֹר זְמוֹרְתָא תְּהֵא" ; אוֹמְרִים עַל זֶה הַצְּדִיקִים : "גְּמָרָא גְּמוֹר" - אִם אַתָּה לֹמֵד גְּמָרָא, אֲזִי "זְמוֹרְתָא תְּהֵא" - תִּכְרִית אֵת כָּל הַקְּלָפוֹת הַסּוֹבְכִים אֵת הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה. כִּי "זְמוֹרְתָא" זֶה מִלְּשׁוֹן : "לְזַמֵּר אֵת כָּל הָעִרְצִים וְלְהַכְרִית אֵת כָּל הַקּוֹצִים הַסּוֹבְכִים אֵת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה", שְׁזָה עוֹלָה עַל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל ; וּכְשֶׁלֹּמְדִים גְּמָרָא כָּל הַקְּלָפוֹת נִשְׁרָפִים.

אַל תִּסְתַּכַּל אִם אַתָּה מִבִּין אֵת הַלַּמּוֹד אוֹ לֹא ; אַתָּה רַק תִּגְרוֹס אֵת הַמְּלִים שֶׁל הַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שִׁיר הַשִּׁירִים רבָּה, ב, טו) : "אָמַר רַבִּי אַחָא, עִם הָאֲרָץ שְׁקוּרָא לְאַהֲבָה אִיבָה, כְּגוֹן וְאַהֲבָתָ וְאַיְבָתָ, אִמֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדַלּוּגוּ עָלֵי אַהֲבָה", עִם הָאֲרָץ שְׂאִינוּ יוֹדְעַ לְקִרְוֹת וְקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עִם טְעִיאוֹת וּבְמִקּוֹם לְהַגִּיד "וְאַהֲבָתָ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ" שֶׁפְּרוּשׁוֹ לְאַהֲבָתָ ה' הוּא אוֹמֵר "וְאַיְבָתָ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ" שֶׁפְּרוּשׁוֹ לְשִׁנוֹת, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ד) : "וְדַלּוּגוּ עָלֵי אַהֲבָה", אֲנִי אוֹהֵב אֵת הַטְּעִיאוֹת שְׁלוֹ ; כִּי הַלּוֹמֵד תּוֹרָה אֶהוּב מְאֹד אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - גַּם אִם אִינוּ מִבִּין אֵת מַה שֶׁהוּא אוֹמֵר וְגַם אִם הוּא הוֹגֵה אֵת הַמְּלִים עִם הַרְבֵּה טְעִיאוֹת, וְהוּא אוֹמֵר אֵת הַהִפְךָ מִמֶּה שֶׁצְּרִיךְ לֹמֵר, עִם כָּל זֶה הוּא אֶהוּב מְאֹד מְאֹד אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַיִן שָׁם.

אַל תִּחַפְּשׁ לְךָ מִצְוֹת בְּזִמְן סְדֵרֵי הִשְׁיבָה, הַקְּדוֹשׁ מְרַאפְּשִׁיךְ זְכוּתוֹ גַּן עַלִּינוּ אוֹמֵר (וַרְע קוֹדֵשׁ, פְּרֻשַׁת שׁוֹפְטִים) כְּשֶׁהִצָּר הִרַע רוּאָה אָדָם לֹמֵד הוּא מִחַפְּשׁ לְהַפְרִיעַ לוֹ, הוּא מִפְּחַד מִזֶּה שֶׁהוּא לֹמֵד כִּי עַל יְדֵי תּוֹרָה מְבַטְלִין אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם

לְבָרְכָה אוֹמְרִים (קדוּשִׁין ל:): "אִם אָכֵן הוּא" אִם יֵשׁ לוֹ לְאָדָם יִצָּר הָרַע חֶזֶק פְּאָכֵן, "נְמוּח", הוּא נִמְס עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, "וְאִם בְּרוּל הוּא" וְאִפְּלוּ שְׂיִשׁ לוֹ לְאָדָם יִצָּר הָרַע חֶזֶק פְּבָרוּל, "מִתְפּוֹצֵץ", הוּא מִתְפּוֹצֵץ וּמִתְפּוֹרֵר, וְלִכְּנ מִחִפְּשׁ הַיִּצָּר הָרַע לְהַפְרִיעַ לְאָדָם שְׂלֵא יַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ מִרְאִפְשִׁיץ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: "לִכְּנ מְזִמִּין לוֹ אֵיזָה מְצָנָה, כְּדֵי שְׂעַל יְדֵי זֶה יִקְרַר אֶת עַצְמוֹ מִהַתְּלֵהבוּת וְלֵא יבּוֹא לַעֲשׂוֹת דְּבָר גְּדוּל יוֹתֵר", הֵינּוּ לְמוֹד הַתּוֹרָה, "כִּי יִסְבּוּר שְׂפִכָּר הוּא טוֹב בְּמְצָנָה הַזֹּאת", כִּי הָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבֵר לֹא צָרִיף לְלַמֵּד כִּי הוּא עוֹסֵק בְּמַצּוֹת אַחֲרוֹת, עֵינֵן שָׂם. וְהָאָדָם לֹא קוֹלֵט שְׂפָל זֶה מַעֲשֵׂה בְּעַל דְּבָר כְּדֵי לְהַפְרִיעוֹ מִלְמוּד הַתּוֹרָה.

תַּחזוֹר לְיִשְׂיבָה, תִּבְקֶשׁ סְלִיחָה מִמַּגִּידֵי הַשְּׁעוּרִים שְׂלָף; תּוֹכַל לְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת הַמִּכְתָּב כְּדֵי שֶׁהֵם יִרְאוּ שֶׁאַתָּה רְצִינִי, וְשֶׁמַּהִיּוֹם אַתָּה מִתְכַּוֵּן לְשִׁמּוֹר אֶת סִדְרֵי הַיִּשְׂיבָה וְלְהַתְנַהֵג בְּדַרְף אַרְץ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲסֵק בְּגִמְלוּת חֻסְדִים לְלַכֵּת לְבַקֵּר חוֹלִים בְּכַתֵּי חוֹלִים - תַּעֲשֵׂה אֶת זֶה אַחֲרֵי סִדְרֵי הַיִּשְׂיבָה. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר שְׂתִמְצָא בְּמַהֲרָה אֶת זְיוּגָךְ.

...

הַתְּגַרְשָׁתִי, וְאֲנִי כָּבֵר רוֹצֵה לְהַתְחַתֵּן.

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֵאשׁ הַיִּשְׂיבָה שְׂלִיט"א,

אֲנִי אִשָּׁה וְעִבְרָתִי הִרְבֵּה קִשְׁיִים בְּחַיִּים, הַתְּחַתְּנָתִי עִם אֶחָד שְׂלֵאט לֵאט נִתַּק אוֹתִי מְכַל הַסְּבִיבָה, מִהַהוֹרִים שְׂלִי, מֵאֲחִיוֹתִי וְחִבְרוֹתִי, עַד שֶׁהֵייתִי תְלוּיָה רַק בּוֹ, וְאָז הוּא הַתְּחִיל לְמַרַר לִי אֶת הַחַיִּים, הוּא לֹא נָתַן לִי לְקַנּוֹת בְּגִדִים וְלֹא שׁוּם דְּבָר אַחֵר, וְהִרְבֵּה פְּעָמִים הוּא לֹא נָתַן לִי לְצֵאת בְּכֻלָּ מִהַבַּיִת, פְּעַם אַחַת הוּא הִזְמִין לִי מִשְׂטֵרָה וְאָמַר לָהֶם שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְהַתְּאָבֵד, הֵם דְּבָרוּ אִתִּי וְרָאוּ שְׂאֲנִי בְּסִדְר גָּמוּר, וְהֵם אָמְרוּ לִי שֶׁהֵם בָּאוּ לַעֲצֹר אוֹתִי, אֲלֵא שֶׁהֵם רָאוּ שֶׁהַכֵּל בְּסִדְר וְלִכְּנ הֵם עָזְבוּ אוֹתִי, זוֹ רַק דְּגָמָא אַחַת מְכַל מֵה שְׂסַבְּלַתִי מִמֶּנּוּ.

בְּפֻעַל הִיָּה לִי אֲזִי מְאֹד קָשָׁה וְשְׂלַחַתִּי לָכֶם אֲזִי מִכְתָּב וּבִקְשָׁתִי חֲזוּק, וְחִיזְקֶתֶם אוֹתִי וּבִקְשָׁתֶם שְׂאֲבִשֶׁר לָכֶם בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִבְּעָלִי וְהִלְדִים, לְמַעֲשֵׂה לֹא נוֹלְדוּ לָנוּ יְלָדִים, וּבְאוֹתוֹ יוֹם שְׂקַבְּלַתִי אֶת הַמִּכְתָּב שְׂלָכֶם בְּעָלִי עָזַב אֶת הַבַּיִת, וּכְנִרְאָה שְׂזוּ הִיָּתָה הַבְּשׁוּרָה הַטּוֹבָה, עִבְדַּתִּי קָשָׁה תְּקוּפָה אַרוּכָה עַד שֶׁהַצְּלַחַתִּי לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ גֵט,

מֵאֲזִי שֶׁהַתְּגַרְשָׁנּוּ, הַתְּחַלַּתִּי לְהִיּוֹת בְּחֻזְרָה אִשָּׁה שְׂמַחָה, עַד אֲזִי פְּשוּט לֹא הִיָּה לִי טַעַם

בחיים, הוא הוציא לי את כל הספוק של החיים, עכשיו ראיתי שבלעדיו אני מסתדרת יותר טוב בחיים, התחלתי לעבוד כדי שיהיה לי כסף לחיות, בי אני לא יכולה לחיות על חשבון ההורים שלי.

אני מאד רוצה למצוא זוג הגון וכשר, ולהתחיל לחיות חיים רגילים, ואני צריכה תפלות למציאת זוגי הנכון כמה שיותר מהר.

ישר בך גדול.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך יום ב' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי', קבלתי את מכתבך.

תודי ותהללי לה' שנפטרת מהבן אדם המסכן שמירר לך את החיים בענויים נוראים כאלו; נס שהוא נתן לך גט, עכשיו את יכולה להתאושש, להתחזק ולהיות מוכנה לזוג שלך ולבנות בית נאמן בישראל.

החזיק הכי גדול בשבילך זה שתודי להשם יתברך על שהוא שומר אותך מרעות, ונפטרת מהאדם המסכן הזה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יבמות ק"ב): "אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת", אדם לא יכול לגור עם נחש בחור אחד; זה משל לבעל ואשה, אם אחד מהם מתנהג פנחש, הוא מענה את השני, הם לא יכולים לגור בבית אחד רחמנא ליצלן; אז את רואה בכרוך את החסדים שה' עושה עמך, הוא הציל אותך מצרות יותר גרועות.

סעי ליבנאל לציין הקדוש של מוהרא"ש, תאמרי שם את כל ספר התהלים; ולפני שאת מתחילה להגיד תהלים תאמרי: "אני עומדת לומר עכשיו את כל ספר התהלים לזכות מוהרא"ש שהבטיח שמי שיאמר את כל התהלים לזכותו הוא לא ינוח עד שימצא את זוגו".

מוהרא"ש הבטיח בצנאתו (צנאת מוהרא"ש, אות ה): "אני מבטיח שכל מי שצריך למצוא את זוגו ויבוא על קברי ויאמר את כל התהלים לזכותי, מהתחלה עד הסוף, אעשה הכל כדי שהוא ימצא את זוגו, וזה הבטחה חזקה ממני". אני מחכה לשמוע חדשות טובות.

...

איש אמונות

רבוננו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג.

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר.

תבקש מהשם יתברך שיתן לך עצה טובה מה לעשות וכו'; זו העצה שרבנו
נותן לנו, שנבקש תמיד: "ותקננו בעצה טובה מלפניך".

רבי נתן מספר (שיחות הר"ן, סימן רלח): "רבנו שמע פעם מישהו מתפלל ערבית
ואומר במהירות את המלים: "ותקננו בעצה טובה מלפניך", אמר רבנו: "המלים:
"ותקננו בעצה טובה מלפניך", יש לומר בכונה גדולה, זוהי תפלה חשובה מאד";
פי עקר הבעיה שלנו היא שאין אנו יודעים איך להתנהג בחיים, בכל דבר יש לנו
ספקות מה לעשות, כך או כך, ולכן יש לבקש הרבה מהשם יתברך: "ותקננו בעצה
טובה מלפניך, רבוננו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג", וכך תתנהג;
אם אינך יודע איך להתנהג בחיים תצעק אל השם יתברך: "רבוננו של עולם אבא
מתוך תן לי עצה טובה, שאדע איך להתנהג",

זכור, אצל רבנו שלום בית היה יסוד היסודות; הקפד לשמור על כבוד אשתך,
לכבד אותה ולשמור מרחק מאלו ההורסים לך את השלום בית. אל תתייחד עם
נואפים המזלזלים בשלום בית השם ישמרנו.

...

תקבע לך שעור בספרי רבנו.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ט' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

תקבע לך שעור בספרי רבנו, בפרט במכתבי מוהרא"ש ובקונטרסים שלו, על ידי זה תזכה להיות יהודי כשר.

רבנו הקדוש אומר (חיי מוהר"ן, סימן שטט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו. ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו, רק בלי קנטור ונצחון, ויסתפל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבוד", מי שילמד בספריו באמת ובתמימות כל הנרידים הסתומים שלו יפתחו.

תלמידות בית הספר 'בית פיגא' עומדות להציג הצגה מעניינת בעזרת ה' ותברך; על הספור העשירי בספרי מעשיות, המעשה מהבער גער (הסוחר) והעני. זה יהיה בעזרת ה' הפצה גדולה; תבקש מאשתך למכור פרטיסים לחברותיה ולקרובי משפחתה, ויהיה לה חלק בהפצת אור רבנו בעולם. הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל העניינים.

...

המחלוקת על רבינו זה משהו שחייב להיות.

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אם אבא שלך מתנגד לברסלב זו לא הבעיה שלך; אתה תכבד את אביך ואת אמך, ואם מפריע להם שאתה נוסע לאומן זה לא חסרון בכבוד אב ואם. אם לא רוצים לדבר אתה יכול להתפלל אל הקדוש ברוך הוא שיעשה שלום ביניכם, ואם פן מדברים אתך אבל בפחות קרבה וחם וכו', בלי חיוף, עליך להמשיך לדבר אתם ולבקר אותם בשבתות ולהשתתף בשמחות.

אין בדינו לעשות מאומה מול אלו האנשים המדברים נגד רבנו כל דבר אסור; ככה חייב להיות וזה מה שיהיה עד ביאת משיח. פי רבנו ספר (ספרי מעשיות, מעשה ד', מזובב ועפכיש) שלפני שנשמתו ירדה לעולם קם הס"מ וצעק: "רבנו של עולם, אם נשמה זו יורדת לעולם, למה בראת אותי?" וענו לו: "נשמה זו חייבת לרדת לעולם, לך תמצא לך עצה", והוא הלך וחזר לאחר מכן ביחד עם איזה זקן פפוף קומה, והם צחקו ואמרו: "הנשמה יכולה לרדת לעולם, כבר מצאנו עצה".

מוהרא"ש זכרוננו לברכה כותב (בספר נהרי אפרסמון, שם): "מה היא העצה שהם מצאו? צחוק - ליצנות, צוחקים על רבנו, ומבזים את חסידי ברסלב"; צוחקים ומבזים את רבנו, מדברים עליו כל דבר אסור. וזו הסבה למה הורים מפתחים פשבניהם מתקרבים לברסלב ונוסעים לאומן וכדומה.

הכבוד אב ואם הכי מהדר הוא כשהורים רואים את בניהם מתנהגים בישר, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא פו.) על הפסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - "שיהא שם שמים מתאהב על ידך", על האדם לדאג שמעשיו יגרמו לאנשים לאהב את השם יתברך; כשאדם לומד את התורה הקדושה ומשמש תלמידי חכמים, אם הוא מתנהג בדרך ארץ, מה אומרים הבירות? "אשרי אביו, אשרי רבו שלמדו תורה", ראה כמה נאה מעשיו של לומד תורה, עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט, ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", הקדוש ברוך הוא אומר: "אני מתפאר בך".

אני מקנה שתוציא מתוך המכתב דרך נכונה איך להתנהג עם הוריך.

...

עקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

רבנו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "ועקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ולהסתפל בכל דבר שעושה שיהיה שם השם יתברך", עקר היהדות זה לקיים את התורה בתמימות ובפשיטות, ולהסתפל בכל דבר שעושים אם זה רצון השם.

תברח מאלו הלומדים אותך להתנהג בפרישות ובחומרות וכו', החמרות מרחיקין את האדם מהשם יתברך. יש לנו את השלחן ערוך; קח לך את השלחן ערוך למורה דרך ואל תזיז ממנו - לא להוסיף ולא לגרע, ותמיד יהיה לך טוב. הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה בכל הענינים.

...

